

Ślubowanie uczniów klas I Publicznego Gimnazjum w Słomnikach

Dnia 12.10.2012 roku odbyło się uroczyste ślubowanie uczniów klas I Publicznego Gimnazjum w Słomnikach. Wszystkich zgromadzonych powitała Anna Toporek wraz z Weroniką Burzawą. Wychowawczynie: pani Teresa Czaja, Barbara Krzyżak i Danuta Witek wraz z klasami zasiadły na honorowych miejscach. Pani dyrektor Agata Skrzypczyk i pani wicedyrektor Anna Lepiarczyk skierowały kilka ciepłych słów w kierunku gimnazjalistów. Pani wicedyrektor Anna Lepiarczyk przypomniała wszystkim, że najważniejsze w życiu to być Człowiekiem i dostrzegać obok siebie drugiego człowieka.

Uczniowie klas drugich pod opieką pana Michała Miszczyka i pani Barbary Waszuk wystąpili z krótkim montażem słowno muzycznym odwołującym się do przyjaźni, miłości, poświęcenia – jednym słowem do życia. Pani Katarzyna Adamek - Lepiarczyk i pan Andrzej Boczkowski zadbali o odpowiedni wystrój sali i sprzęt nagłaśniający, a nad wszystkim czuwał niezastąpiony Samorząd Uczniowski pod opieką pani Marii Jakubek, pani Marii Szczepaniak oraz pani Barbary Waszuk i pana Jerzego Waszuk.

„Ludzie są nierozsądni, nielogiczni i skoncentrowani na sobie. Kochaj ich mimo to.

Jeżeli będziesz czynił dobrze, ludzie będą oskarżać cię o egoizm. Czyń dobrze mimo to.

Gdy osiągniesz sukces, zdobędziesz fałszywych przyjaciół i prawdziwych wrogów. Dąż do sukcesu mimo to.

Szczerść i otwartość czynią cię łatwym do zaatakowania. Bądź szczerzy i otwarty mimo to.

Najwięksi ludzie z najwspanialszymi ideałami mogą być zniszczeni przez najmniejszych

ludzi z najmniejszymi umysłami. Myśl o wielkich rzeczach mimo to.

Ludzie stają po stronie słabych, ale naśladują tylko silnych. Walcz o słabych mimo to.

To, co budowałeś wiele lat, może być zniszczone podczas jednej nocy. Buduj mimo to.

Ludzie naprawdę potrzebują pomocy, mogą jednak zaatakować cię, jeżeli zaproponujesz im pomoc. Pomagaj ludziom mimo to.

Dawaj światu to, co masz najlepszego, a ludzie będą kopać cię, kiedy upadniesz. Dawaj światu to, co masz najlepszego, mimo to.”

(Tekst – Maria Teresa z Kalkuty)

